

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้แบบฝึกทักษะ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Development of Writing Skills for Spelling Words with Incorrect Spelling by
Using Thai Language Learning Skills Exercises of Prathomsuksa 4 Students

พระมหาโยธิน ไกรสร¹

Phramaha Yotin Kaison

Received: May 04, 2022

Revised: June 06, 2022

Accepted: June 15, 2022

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และ 2) ศึกษาผลการประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างวิจัย ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ้านไร่ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, $S.D. = 0.12$)

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนสะกดคำ, ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา, แบบฝึกทักษะ

¹ โรงเรียนวัดบ้านไร่; Watbanrai School

Corresponding author, e-mail: yotinkaison@windowslive.com, Tel. 080-5130386

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the learning achievement between before and after school by using the Thai language learning skills exercises of Prathomsuksa 4 students; and 2) to study the results of the satisfaction assessment of Prathomsuksa 4 students on learning management by using the Thai language learning skills exercises. The research samples consisted of 17 Prathomsuksa 4 students, Wat Ban Rai School, Academic Year 2021, which were obtained by purposive sampling. Research tools were a learning management plan on spelling words with incorrect spelling, Thai language learning skills exercises, educational achievement measurement form between before and after school and satisfaction assessment form of Prathomsuksa 4 students. The results of the research found that 1) Prathomsuksa 4 students who studied by using the Thai language learning skills exercises had higher learning achievement after school than before with statistical significance at the .05 level; and 2) the satisfaction of Prathomsuksa 4 students towards learning management by using the Thai language learning skills exercises form, overall was at the highest level ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.12).

Keywords: Spelling Skills, Spelling Words with Incorrect Spelling, Skill Exercises

บทนำ

การจัดกระบวนการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะการสื่อสาร มีทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้ง 4 ทักษะนี้ จัดว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่จะทำให้นำไปสู่การพัฒนาในทักษะด้านอื่น ๆ ซึ่งในวิชาภาษาไทยนั้น ได้มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนให้มีทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้ถูกต้อง แม่นยำ คล่องแคล่ว และสัมพันธ์กัน รวมถึงเป็นการฝึกกระบวนการคิดไปด้วย ทำให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษา มีความตระหนักเห็นความสำคัญของภาษาไทย เพราะภาษาไทยถือว่าเป็นภาษาประจำชาติ และเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ที่มีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนานคู่กับชาติไทย นับว่าเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย นอกจากนั้นยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน และตรงตามจุดมุ่งหมาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น ความต้องการ และความรู้สึกที่ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ (กรมวิชาการ, 2551)

การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของเยาวชนไทยเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง โดยเฉพาะเรื่องการเขียน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการรับสารและส่งสาร เพื่อแสวงหาความรู้ และถ่ายทอดความรู้ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในภาวะปัจจุบันที่เป็นยุคของข้อมูลข่าวสารมีการเผยแพร่ออย่างหลากหลายปรากฏในทางสื่ออินเทอร์เน็ต เพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การเขียนจึงเป็นทักษะที่จำเป็นในการนำมาใช้ เพราะมีประโยชน์อย่างมากในดำรงชีวิต ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้กับเยาวชนไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ด้วยความสำคัญดังกล่าวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดีมีปัญญา และมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ถึงพร้อมด้วยศักยภาพในการศึกษาต่อ และนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานที่ว่า ทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เน้นการพัฒนาทักษะการเขียน โดยเน้นเฉพาะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามมาตรฐานตัวสะกดและไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดเป็นอันดับแรก เพราะการเขียนตัวสะกดผิดย่อมส่งผลต่อการอ่านผิด อีกทั้งยังทำให้ความหมายของคำนั้นเปลี่ยนตามไปด้วย ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารที่ไม่ตรงกันส่งผลให้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังที่วัฒนา บุรกลีกร (2551) ได้กล่าวว่า เรื่องของการเขียนตัวสะกดเป็นเรื่องสำคัญมากต้องระมัดระวังเป็นที่สุด เพราะการเขียนสะกดผิดนอกจากจะผิดหลักอักขรวิธีแล้วยังทำให้สื่อความหมายที่เข้าใจกันไม่ได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังมีนิตยา กาญจนะวรรณ (2543) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำในเรื่องลักษณะและการใช้ภาษาไทยว่า การเขียนสะกดคำเป็นเรื่องสำคัญในการสื่อสารภาษาเขียน เพราะถ้าเขียนผิดย่อมทำให้ความหมายผิดเปลี่ยนไป ดังนั้นการฝึกให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนทักษะการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราวต่าง ๆ ตลอดจนประสบการณ์ไปสู่ผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ความคิด เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้กว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน สอดคล้องกับวรรณ โสมประยูร (2542) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นการเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ เป็นเครื่องมือใช้ในการพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ เป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำหรับถ่ายทอดมรดกวัฒนธรรมอีกด้วย และยังมีผดุง อารยะวิญญู (2546) กล่าวถึงงานเขียนที่ดีไว้ว่า ผู้เขียนจะต้องนำคำในภาษามาเรียบเรียงกันอย่างเป็นระเบียบให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เขียนสะกดได้ถูกต้อง หากเขียนสะกดผิดความหมายก็ผิดไปด้วย การเขียนให้ได้ถูกต้องนั้น จะต้องฝึกฝนตั้งแต่การเขียนสะกดคำพื้นฐานที่จำเป็น ก่อนที่จะเริ่มเขียนให้เป็นประโยคหรือเรื่องราวนั้น ต้องเริ่มจากการฝึกเขียนสะกดคำให้ถูกต้องก่อน ดังนั้นจะเห็นว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และการแสดงทัศนคติ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการเขียนที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัย วิธีการ และสื่อการสอนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ พบว่าการนำแบบฝึกทักษะมาใช้จัดการเรียนการสอน มีความจำเป็นต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะว่าแบบฝึกเป็นสิ่งที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบก่อนนำไปใช้พัฒนาทักษะของผู้เรียน ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังความหมายที่ สมศรี อภัย (2553) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ มากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจสร้างแบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามมาตราตัวสะกดและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ให้กับนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ้านไร่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจต่อการเรียนในรายวิชาภาษาไทยให้สูงขึ้น อีกทั้งเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ และเกิดเป็นประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 28 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 12 แผน

2. แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 4 ชุดประกอบด้วย
 - 2.1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กต
 - 2.2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กน
 - 2.3 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กก
 - 2.4 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กบ
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
4. แบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านกระบวนการสร้างเครื่องมือคุณภาพแล้ว
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ที่นำมาจัดเรียงตัวเลือกที่ถูกต้องใหม่
4. ตรวจสอบให้คะแนน แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน
5. วิเคราะห์ความพึงพอใจ

ตารางที่ 1 แสดงตารางการจัดกิจกรรมพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

วันที่ เดือน ปี	กิจกรรม	เวลา
2 กุมภาพันธ์ 2565	ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	1 คาบ
3-4-7 กุมภาพันธ์ 2565	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กต	3 คาบ
8-9-10 กุมภาพันธ์ 2565	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กน	3 คาบ
11-14-15 กุมภาพันธ์ 2565	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กก	3 คาบ
17-18-21 กุมภาพันธ์ 2565	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กบ	3 คาบ
22 กุมภาพันธ์ 2565	ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest)	1 คาบ
รวม		14 คาบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้ t-test dependent

วิเคราะห์ความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีเกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจ น้อย

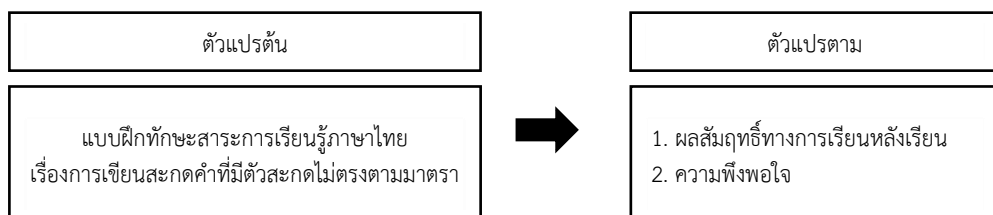
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา อยู่ในระดับมากขึ้นไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีรายละเอียดที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D.	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	9.29	3.44	11.76	2.36	20.56*	0.00
หลังเรียน	21.06	4.34				

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มี

ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 9.29 คะแนน และ 21.06 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีรายละเอียดที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. คำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรมชัดเจน สามารถปฏิบัติได้	4.76	0.44	มากที่สุด
2. เนื้อหาอ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.82	0.39	มากที่สุด
3. กิจกรรมสามารถปฏิบัติได้จริงด้วยตนเอง	4.88	0.33	มากที่สุด
4. กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	4.88	0.33	มากที่สุด
5. รูปแบบของแบบฝึกทักษะ เช่น ภาพประกอบ สี	4.53	0.51	มากที่สุด
ผลรวม	4.78	0.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่ามีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.12) และเมื่อศึกษาเป็นรายข้อ สรุปได้ดังนี้ ข้อที่ 1 คำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรมชัดเจน สามารถปฏิบัติได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.44) ข้อที่ 2 เนื้อหาอ่านแล้วเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.39) ข้อที่ 3 กิจกรรมสามารถปฏิบัติได้จริงด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.33) ข้อที่ 4 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.33) และ ข้อที่ 5 นักเรียนมีความพอใจต่อรูปแบบของแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.51)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผ่านขั้นตอนอย่างเป็นระบบ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา สาระสำคัญ ภาษา จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดประเมินผลการเรียนรู้ ได้ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ และได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จึงส่งผลให้ได้เครื่องมือคุณภาพ ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X}$ = 4.64, S.D. = 0.33) 2) แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.82, S.D. = 0.31) และ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผ่านกระบวนการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน อาจเนื่องมาจากการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาเครื่องมือวิจัยที่เป็นไปอย่างมีระบบ และมีขั้นตอนตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง ผ่านการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ แก้วของแก้ว (2549) พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้อัจฉรา เจตบุตร (2554) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนรเศรษฐ์ สุวรรณอำไพ (2559) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งสิ้น

2. การประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา พบว่า ความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.78, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ ต่อการใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือแบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จะต้องมีการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับมากขึ้นไป

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้ใหม่ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการสอน ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในบทเรียนนั้นเป็นสำคัญ โดยจะต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รูปแบบวิธีการ เครื่องมือ สื่อการสอนต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนจะต้องสร้างสื่อการสอนที่มีคุณภาพ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา สาระสำคัญ ภาษา จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดประเมินผลการเรียนรู้ และผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้ผ่านเกณฑ์ตามคุณภาพที่กำหนดก่อน จึงนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ในการศึกษาพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านกระบวนการหาคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว เมื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงส่งผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และผู้เรียนยังมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นำเครื่องมือจัดการเรียนรู้นี้ดังกล่าว ไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

2. ครูผู้สอนควรมีการจัดอบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ในการสร้างเทคนิควิธีสอนการจัดการเรียนรู้ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา มีความยืดหยุ่นเรื่องเวลาที่ใช้ในการจัดการสอนได้บ้าง ตามความเหมาะสม เนื่องจากมีขั้นตอนและกิจกรรมที่หลากหลาย

3. โรงเรียนควรให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สนับสนุนให้ครูผู้สอนมีความรู้เรื่องการจัดทำแบบฝึกโดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูทุกระดับชั้น เพราะแบบฝึกใช้ได้กับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และเป็นสื่อการสอนที่มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรศึกษาเทคนิคการสอนอย่างละเอียด เพื่อให้เกิดความเข้าใจขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้

2. ก่อนการนำแบบฝึกไปจัดการเรียนรู้ ควรมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

3. ในการพัฒนาแบบฝึกควรเลือกเนื้อหาและคำศัพท์ให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน ไม่ยากหรือง่ายเกินไป

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: องค์การรับสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

นรเศรษฐ์ สุวรรณอำไพ. (2559). การพัฒนาการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- นิตยา กาญจนวรรณ. (2543). *ภาษาไทย 2000*. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2546). *วิธีสอนเด็กเรียนยาก*. กรุงเทพฯ: แว่นแก้ว.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2542). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัฒนา บุรกลีกร. (2551). *การเขียนสะกดคำ*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมศรี อภัย. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกและการลบจำนวน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. (ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต). บัณฑิต
วิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนัย แก้วของแก้ว. (2549). *การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการ
ประสมอักษร*. (สารนิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ).
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อจันรา เจตบุตร. (2554). *การพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ
นิเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.